

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษีอากร 1
(กรณีศึกษานักศึกษาสาขาการบัญชี ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง)

Factors Related to learning Achievement in Taxation 1
(A case study in Accounting, 3rd year and 4rd year Faculty of Management
Sciences Muban Chom Bueng Rajabhat University)

ยุพา सरुโณ¹ และปัญจรงค์มี สามนเสน²

¹ อาจารย์สาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

² อาจารย์สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการบริการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

Corresponding Author: yupa_saruno@hotmail.com

Received: March 30, 2023. Revised: April 28, 2023. Accepted: April 30, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษีอากร 1 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และ 3) หาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษีอากร 1 ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ทั้งหมดจำนวน 30 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way Analysis of variance ANOVA) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20 – 22 ปี ผลการเรียนรายวิชาภาษีอากร 1 เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 - 2.99 รายได้ของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000 - 19,999 บาท ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษีอากร 1 (กรณีศึกษาสาขาการบัญชีชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X}=3.80$ ประกอบด้วย ด้านอาจารย์ผู้สอน $\bar{X}=4.13$ ด้านผู้เรียน $\bar{X}=3.64$ และด้านครอบครัว $\bar{X}=3.62$ ตามลำดับ และการทดสอบหาค่าความแตกต่างข้อมูลทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ระดับชั้นที่ต่างกันจะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านผู้เรียน ได้แก่ การใช้เวลาในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การทำงานระหว่างเรียน และด้านอาจารย์ผู้สอน ได้แก่ การวัดและประเมินผล ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 สำหรับด้านครอบครัว ได้แก่ รายได้ของครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, วิชาภาษีอากร 1

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the factors that are related to the academic performance in Taxation 1 course, 2) to compare the academic performance of third-year and fourth-year students, and 3) to find the relationship between the factors that are related to the academic performance in Taxation 1 course. The population of this research is 30 students from the Accounting department, both third and fourth year levels, who were selected using purposive sampling. The research was in a quantitative research format and the data was collected through a questionnaire. The data was analyzed using descriptive statistics, such as frequency, percentage, mean, standard deviation, and for testing hypotheses, One-way Analysis of Variance (ANOVA) and Pearson Correlation Analysis were used.

The study found that the majority of respondents to the questionnaire were female, aged 20-22 years old. The average grade for the Taxation 1 course was between 2.50-2.99. Monthly household income was between 10,000-19,999 baht. Factors affecting academic performance in Taxation 1 (case study of third and fourth year accounting students with a high average of 3.80) were: teacher ($\bar{x}=4.13$), student ($\bar{x}=3.64$), and family ($\bar{x}=3.62$), respectively. A statistical test for the general difference in academic performance showed that different levels of study affected academic performance significantly at the .05 level of statistical significance. Factors that were significantly related to academic performance for students were study time, motivation for academic achievement, working while studying, and for teachers were measurement and evaluation, the relationship between teachers and students, and significant teaching management at the .01 level of statistical significance. For families, household income and care had no significant relationship with academic performance at the .05 level of statistical significance.

Keywords : Achievement, Taxation 1

บทนำ

ปัจจุบันคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของสถาบันการศึกษาที่ต้องผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและตามยุทธศาสตร์ของแต่ละสถาบัน เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการและต้องมีความสอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาในแต่ละศาสตร์ ซึ่งการได้มาของความเป็นเลิศทางวิชาการอาจเกิดจากปัจจัยที่หลากหลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งความชัดเจนในการกำหนดคุณภาพการศึกษาที่ส่งผลต่อผลประเมินคุณภาพการศึกษาเชื่อมโยงกับการมีงานทำของบัณฑิตเมื่อสำเร็จการศึกษา ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มาตรา 6 มีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2550 – 2570) เกี่ยวกับบริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านสังคมและทรัพยากร

มนุษย์ที่มุ่งเน้นการแก้ไขพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ลดความเหลื่อมล้ำเกี่ยวกับอัตราการงานทำที่ส่งผลต่อรายได้ในการดำรงชีพเพราะ ฉะนั้นทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญในการนำความรู้มาพัฒนาประเทศให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยการนำความรู้มาประกอบอาชีพทั้งในรูปแบบของผู้ประกอบการหรือในรูปแบบของแรงงาน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, 2565, หน้า 9) ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เรียนในขณะเดียวกันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องประกอบด้วยตัวผู้เรียนเองที่ต้องจัดสรรเวลาในการเรียนการทำกิจกรรมระหว่างเรียนและผู้เรียนต้องมีความขยันตั้งใจเรียน เข้าใจในเนื้อหาหลักการและการฝึกปฏิบัติที่อาจารย์ผู้สอนถ่ายทอดความรู้ให้ รวมถึงการส่งเสริมจากครอบครัวเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาไม่ว่าจะเป็นการดูแลเอาใจใส่ รายได้ของผู้ปกครองซึ่งเป็นส่วนหนึ่งต่อความสำเร็จในการเรียนของตัวผู้เรียน จากปัจจัยที่กล่าวมานั้นจะส่งผลต่อผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล (เพ็ญพร ปุกหุด, 2558, หน้า 59)

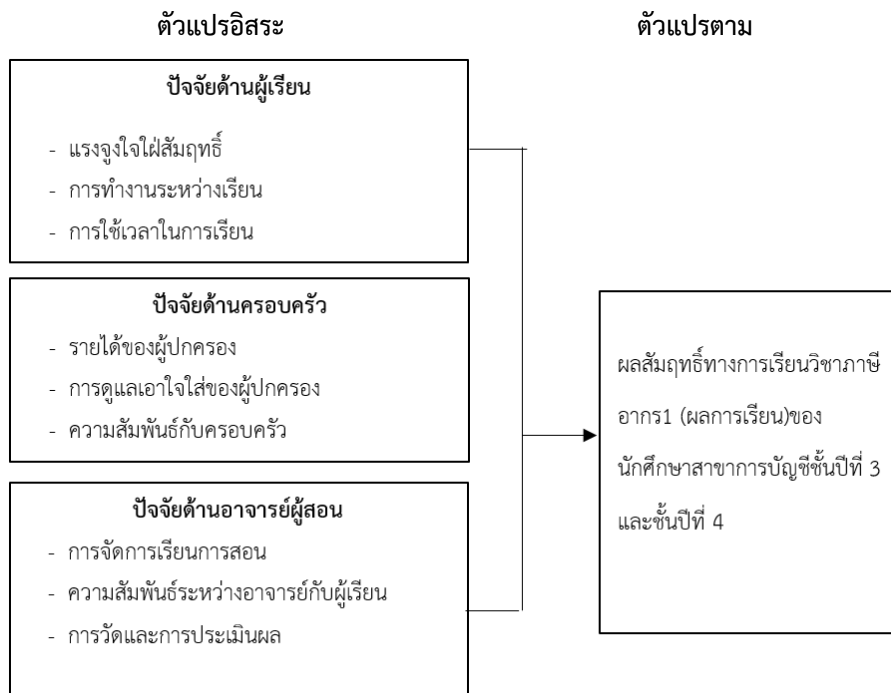
สาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง เป็นอีกหนึ่งสาขาวิชาที่มีความสำคัญในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่สังคมและเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีหรือการเสียภาษี ดังนั้น นักบัญชีต้องมีทักษะความรู้ความสามารถเกี่ยวกับศาสตร์ทางวิชาชีพที่ต้องรายงานผลประกอบการขององค์กรให้แก่บุคคลหลายฝ่ายเกี่ยวกับตัวเลขในการประกอบธุรกิจที่ส่งผลต่อการเสียภาษีและเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนตัดสินใจที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งข้อมูลดังกล่าวต้องมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับด้านบัญชีและการเงิน ดังนั้น การเรียนการสอนของสาขาวิชาการบัญชีจึงเป็นสาขาวิชาที่มีความสำคัญในการดำรงชีวิตของบุคคลหลายฝ่าย การเรียนรู้ในสาขาวิชาการบัญชีจึงเน้นทักษะความรู้ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการคำนวณ ซึ่งถ้าผู้เรียนมีทักษะความรู้ในศาสตร์ไม่มากพอจะส่งผลต่อหลักสูตรในการผลิตบัณฑิตออกสู่องค์กรและการมีงานทำของบัณฑิต จากที่กล่าวมาข้างต้นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษีอากร 1 (กรณีศึกษาสาขาวิชาการบัญชีชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4) นั้น เนื่องจากนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีการลงทะเบียนเรียนรายวิชาดังกล่าวในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ซึ่งเป็นรายวิชาที่ต่อเนื่องกันจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเรียนการสอนจากวิชาภาษีอากรเป็นอีกหนึ่งวิชาที่มีความสำคัญต่อผลประกอบการขององค์กรเกี่ยวกับการเสียภาษี เนื่องจากต้องนำข้อมูลจากภาคทฤษฎีไปปรับใช้ในการวางแผนให้องค์กร ทั้งในรูปแบบนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน และบุคคลธรรมดา รายวิชาดังกล่าวต้องมีทักษะความรู้เกี่ยวกับภาษีอากร อากรแสดมภ์ ภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีสรรพสามิต ภาษีศุลกากร ภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่าย ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะซึ่งเนื้อหาวิชาต้องมีการคำนวณ การวางแผนตามมาตรฐานบัญชีและการอ้างอิงตามกฎระเบียบข้อบังคับของกรมสรรพากร และจากผลการเรียนที่ผ่านมาพบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีส่วนใหญ่มีผลการเรียนในรายวิชาดังกล่าวค่อนข้างต่ำ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษีอากร 1 (กรณีศึกษาสาขาวิชาการบัญชีชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง) เพื่อที่จะนำผลการศึกษามาใช้ในการวางแผนการสอนในรายวิชาดังกล่าว เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดองค์ความรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษีอากร 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษีอากร 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของนักศึกษาสาขาการบัญชีชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ที่มา: ผู้วิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เพื่อจะได้นำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ในการทบทวนวรรณกรรมนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ทักษะของความรู้ในสาขาวิชาที่บุคคลได้รับจากกระบวนการเรียนการสอนเป็นความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอน ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีการออกแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน (กรมวิชาการ, 2551, หน้า 48) สอดคล้องกับ Mehren (1973, p.53) ที่ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ หมายถึง ความสำเร็จในการเข้าถึงความรู้ โดยเกิดจากทักษะด้านต่าง ๆ ที่ผู้เรียนมีต่อการเรียนแต่ละวิชาซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ต้องอาศัยความพยายาม ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาการแสดงออกพฤติกรรมต่าง ๆ ให้ออกมาอยู่ในรูปของคะแนนหรือเกรดเฉลี่ยสะสม ซึ่งสามารถสังเกตได้จากการวัดหรือการทดสอบ เช่นเดียวกับ เพ็ญพร ปุกหุด (2558 หน้า 21) ให้ความหมายการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Test) หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ (Knowledge) และทักษะ (Skill) สำหรับ ทิพาพร มณฑาทิพย์ (2559 หน้า 12) กล่าวว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้

ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระและตามจุดประสงค์ของวิชา หรือเนื้อหาที่สอบนั้น โดยทั่วไปจะวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากภาคทฤษฎีและการนำไปปฏิบัติซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์จะมีวิธีการแตกต่างกันในแต่ละสถาบันการศึกษา

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน Bloom (Bloom, 1976) กล่าวว่าปัจจัยที่มีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ปัจจัย (สุภาพร คำรศ, 2555, หน้า 70; นวรัตน์ ศึกษากิจ, 2561, หน้า 42) ดังนี้

1. พฤติกรรมนำเข้าด้านพุทธิพิสัย หมายถึง ความรู้ความสามารถและความถนัดของผู้เรียนซึ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้

2. คุณลักษณะทางด้านจิตพิสัย หมายถึง แรงจูงใจหรือทัศนคติที่มีต่อรายวิชาและต่อสภาพแวดล้อมในการเรียนซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนเอง

3. คุณภาพของการสอน หมายถึง การวางแผนการสอนหรือจุดมุ่งหมายรายวิชาที่ผู้สอนได้วางแผนการสอนรวมถึงการให้คำปรึกษา แรงเสริมจากผู้สอน วิธีการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมหรือสามารถแสดงความคิดเห็นได้ โดยตัวแปรต่าง ๆ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้นขึ้นอยู่กับลักษณะพฤติกรรมตัวผู้เรียนที่เป็นองค์ประกอบด้วย

ทฤษฎีผลผลิตทางการศึกษา (A theory of education productivity) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของตัวผู้เรียนซึ่ง ประกอบด้วยผลสัมฤทธิ์เดิม เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วยพฤติกรรมการสอนของครูและกลยุทธ์ในการเรียนของนักเรียน และ 3) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน วนิดา ดีแป้น (2553, หน้า 44) ได้สรุปว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 4 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยเกี่ยวกับผู้เรียนจากแนวคิดของนักจิตวิทยาในกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behavioral psychologists) ที่กล่าวไว้ว่าคนเราทุกคนสามารถเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างได้ หากมีตัวกระตุ้นและการเสริมแรง การเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการด้านกลไกที่ถูกควบคุมจากสิ่งต่าง ๆ ภายนอก แต่นักจิตวิทยาการรู้คิด เชื่อว่าผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ความรู้และสติปัญญา ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ผู้สอนเป็นเพียงผู้รับผิดชอบในการสอน แต่ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียน

2. ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนในสถานศึกษาที่มีได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียนหรือการเรียนการสอนเท่านั้น

3. ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป สภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสภาพแวดล้อมที่ไม่ได้เกิดจากตัวผู้เรียนเอง

4. ปัจจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนและปัจจัยที่เกี่ยวกับบริบทการเรียนการสอน รวมถึงปัจจัยด้านผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน รวมไปถึงด้านจุดมุ่งหมายของการสอน นอกจากนี้ก็ยังมีปัจจัยอีก 3 ปัจจัย คือ

4.1 ปัจจัยด้านผู้เรียน ซึ่งผู้สอนมีบทบาทสำคัญในฐานะผู้ให้ความรู้ ผู้สอนที่เข้าใจหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ มีแนวการสอนดีและมีศรัทธาต่อการประกอบอาชีพครู ซึ่งส่งผลต่อผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ประสบการณ์เป็นอย่างดี ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนต่าง ๆ จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ของผู้สอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปถึงประสิทธิภาพที่น่าพอใจของนักเรียนด้วย

4.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ซึ่งเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ทั้งนี้จะสอนโดยเน้นเนื้อหาและการจัดกิจกรรมทุกด้านที่จะพัฒนาเกี่ยวกับวิชาเรียน

4.3 ปัจจัยด้านผู้สอนเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนโดยตรงและยังเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำให้ผู้เรียนมีบริบทในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม เช่น การเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ใช้ประโยชน์จากรายวิชานั้น การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว และของผู้สอน เป็นต้น สอดคล้องกับ ญัตติฯ วัฒนไฉ และคณะ (2552, หน้า 38) ที่กล่าวไว้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1 ประกอบด้วย ปัจจัยผู้สอน ปัจจัยภูมิหลังของผู้เรียนด้านแรงเสริมจากบิดามารดา ปัจจัยสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย และปัจจัยผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณนี้ (Quantitative Research) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire เป็นการศึกษาค้นคว้าที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษีอากร 1 (กรณีศึกษา สาขาการบัญชีชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) จำนวน 30 คน ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 15 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 15 คน ปีการศึกษา 2565 ซึ่งเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่ต้องเรียนรายวิชาภาษีอากรต่อเนื่องกัน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2565)

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 15 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 15 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากบัญชีรายชื่อนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น การศึกษา รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การทำงานระหว่างเรียน การใช้เวลาในการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์กับครอบครัว ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับผู้เรียน การวัดและการประเมินผล

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษีอากร 1 ของนักศึกษา สาขาการบัญชีชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire Survey) โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี รายได้ของครอบครัว ผลการเรียนวิชาภาษีอากร 1 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษีอากร 1 ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การทำงานนอกเวลาระหว่างเรียน การใช้เวลาว่างในการเรียน ปัจจัยด้านผู้ปกครอง ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์กับครอบครัว ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ได้แก่ การ

จัดการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับผู้เรียน การวัดและการประเมินผล และ 3) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา รายข้อ (Item Analysis) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 0.84 โดยทำการเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 และหาความเชื่อมั่นตามวิธีของของครอนบัค (Cronbach) ด้วยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (Try Out) คือ นักศึกษาในคณะวิทยาการจัดการที่ลงเรียนรายวิชา ภาชีอากร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (Cronbach, 1951) ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม พบว่า ข้อคำถามโดยรวมมีค่าความเชื่อมั่น 0.94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) เป็นข้อมูลที่ได้รวบรวมได้จากเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) คือ ค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยวิธี One – way ANOVA (Analysis of variance) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Analysis)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาชีอากร 1

ตารางที่ 1 แสดงการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาชีอากร 1

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาชีอากร 1	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ
ด้านผู้เรียน	3.64	0.443	มาก	2
ด้านครอบครัว	3.62	0.343	มาก	3
ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.13	0.576	มาก	1
โดยรวม	3.80	0.335	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาชีอากร 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X}=3.80$ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้

ด้านอาจารย์ผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{X}=4.13$ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยตั้งน้อยอันดับแรกคือ

การวัดและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อันดับแรกวัดและประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมาอธิบายงานและอธิบายงานชัดเจนเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.25$) และแจ้งวิธีการประเมินผลให้ผู้เรียนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.19$) ตามลำดับ

การจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อันดับแรกชี้แจงแผนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจน ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาใช้วิธีการสอนหลากหลายรูปแบบทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.06$) และถ่ายทอดความรู้และจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.04$) ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.08$) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อันดับแรกการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา ($\bar{X} = 4.10$) รองลงมาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.06$) และการกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.04$) ตามลำดับ

ด้านผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ อันดับแรกคือ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อันดับแรกผู้เรียนมีความพยายามมากขึ้นเมื่อเรียนตามไม่ทัน ($\bar{X} = 4.04$) รองลงมา มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 3.90$) และมีข้อสงสัยจะซักถามอาจารย์ผู้สอนทันที ($\bar{X} = 3.35$) ตามลำดับ

การใช้เวลาในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อันดับแรกผู้เรียนจะวางแผนเพื่อเตรียมตัวอ่านหนังสือสอบเสมอ ($\bar{X} = 3.81$) รองลงมาใช้เวลาในการอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน ($\bar{X} = 3.53$) และศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหลังการเรียน ($\bar{X} = 3.41$) ตามลำดับ

การทำงานระหว่างเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อันดับแรกผู้เรียนทำงานระหว่างเรียนส่งผลกระทบต่อด้านสุขภาพ ($\bar{X} = 3.74$) รองลงมาทำงานระหว่างเรียนเป็นส่วนหนึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียน ($\bar{X} = 3.51$) และทำงานระหว่างเรียนส่งผลกระทบต่อการจัดสรรเวลา ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ

ด้านครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก มี ($\bar{X} = 3.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย ดังนี้

การดูแลเอาใจใส่ของครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อันดับแรกครอบครัวให้กำลังใจผู้เรียนเสมอ ($\bar{X} = 4.37$) รองลงมาการรับฟังความคิดเห็นและปัญหาด้านการเรียน ($\bar{X} = 4.28$) และการให้คำปรึกษาในเรื่องการเรียนเสมอ ($\bar{X} = 4.19$) ตามลำดับ

ความสัมพันธ์กับครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อันดับแรก ครอบครัวให้อิสระแก่ผู้เรียนในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 4.31$) รองลงมาครอบครัวและผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกัน ($\bar{X} = 4.09$) และครอบครัวมีผลต่อผลการเรียนและตัวผู้เรียน ($\bar{X} = 2.26$) ตามลำดับ

รายได้ของครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$)) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อันดับแรกรายได้จากครอบครัวทำให้ได้รับสื่อการเรียนที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.25$) รองลงมารายได้ของครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียน ($\bar{X} = 2.94$) และรายได้จากครอบครัวไม่เพียงพอต่อการเรียน ($\bar{X} = 2.87$) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1

ข้อมูลทั่วไป	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน	Sig
เพศกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ไม่แตกต่างกัน	.084
อายุกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ไม่แตกต่างกัน	.290
ระดับชั้นกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	แตกต่างกัน	.049*
รายได้ของครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ไม่แตกต่างกัน	.552

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way Analysis of variance : ANOVA) พบว่า เพศ อายุ รายได้ของครอบครัวที่ต่างกัน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แต่ระดับชั้นของนักศึกษาที่ต่างกันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1

ปัจจัยด้านผู้เรียน	ผลการทดสอบสมมติฐาน		
	r	Sig	ลำดับ
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.339	.001**	2
ด้านการทำงานระหว่างเรียน	.313	.009**	3
ด้านการใช้เวลาในการเรียน	.443	.000**	1

** ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตารางที่ 3 ผลการหาความสัมพันธ์ปัจจัยด้านผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 พบว่า ปัจจัยด้านการใช้เวลาในการเรียนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = .443$ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ $r = .339$ และด้านการทำงานระหว่างเรียน $r = .313$ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ 1

ปัจจัยด้านครอบครัว	ผลการทดสอบสมมติฐาน		
	r	Sig	ลำดับ
ด้านรายได้ของครอบครัว	.155	.208	3
ด้านการดูแลเอาใจใส่ของครอบครัว	.053	.670	1
ด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว	.146	.234	2

** ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตารางที่ 4 ผลการหาความสัมพันธ์ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 พบว่า ปัจจัยด้านการดูแลเอาใจใส่ของครอบครัวมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = .053$ ด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว $r = .146$ และด้านรายได้ $r = .155$ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านอาจารย์ผู้สอนที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ 1

ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน	ผลการทดสอบสมมติฐาน		
	r	Sig	ลำดับ
ด้านการจัดการเรียนการสอน	.405	.001**	2
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับผู้เรียน	.370	.002**	3
ด้านการวัดและประเมินผล	.390	.001**	1

** ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

จากตารางที่ 5 ผลการหาความสัมพันธ์ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 พบว่า ปัจจัยด้านการวัดและประเมินผลมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = .390$ ด้านการจัดการเรียนการสอน $r = .405$ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับผู้เรียน $r = .370$ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 (กรณีศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง) ประกอบด้วย ปัจจัยทางด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยทางด้านอาจารย์ผู้สอน สอดคล้องกับ พัชสุตา กัลป์ยาณวุฒิ (2558, หน้า 38) ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ปัจจัยด้านครูและปัจจัยด้านผู้เรียน ซึ่งมีความสอดคล้องกับ กชพร ใจอดทน และอรณิชา ทศตา (2564, หน้า 42) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมาพบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ เทคโนโลยี ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อนมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่นเดียวกับ ปิยะพร บัวระพา และคณะ (2554, หน้า 1) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านอาจารย์ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาชีอากร 1 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านระดับชั้นปีมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาชีอากร 1 แตกต่างกัน สอดคล้องกับ นวรัตน์ ศึกษากิจ (2561, หน้า 46) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษา พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาชีอากร 1 พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาชีอากร 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับ ญัฐพัชร อภิวัฒน์ไพศาล (2557, หน้า 26) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาบัญชี มหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย พบว่า ตัวแปรที่จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ความถนัดในการเรียน ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน วุฒิที่ใช้สมัครเรียนในมหาวิทยาลัย ปัญหาด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน นิสัยในการเรียนและความสนใจในเนื้อหา รวมถึงการศึกษาของมารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และยังสอดคล้องกับ ทิพาพร มณฑาทิพย์ (2559, หน้า 37) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการสอบบัญชีของนักศึกษาคณะบัญชี วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น พบว่า ปัจจัยความสัมพันธ์กับอาจารย์ ความสัมพันธ์กับเพื่อน การยอมรับในคุณค่าของการศึกษา เจตคติต่อรายวิชา การยอมรับในตัวอาจารย์ การจัดการเวลา และวิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการสอบบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เช่นเดียวกับ พจนารถ ฤทธิเดชและคณะ (2555, หน้า 32) พบว่า ปัจจัยพื้นฐานซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแต่ละคนแตกต่างกัน ได้แก่ สาขาวิชา และแผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนพฤติกรรมการเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ การอ่านหนังสือเพิ่มเติมจากที่อาจารย์สอนในห้องเรียน การทำการบ้านด้วยตนเอง ด้านการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในการเรียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สำหรับปัจจัยด้านครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาชีอากร 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับ รุ่งฤดี กล้าหาญ (2557, หน้า 416) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศ ด้านความรู้พื้นฐาน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร

เจตคติต่อวิชาชีพ สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน แต่สำหรับการเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง การจัดการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมในการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกับ วราภรณ์ ลวงสวาส (2561, หน้า 242) พบว่า ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านผู้ปกครอง ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการดำเนินงานวิจัยไปประยุกต์ใช้

1. อาจารย์ผู้สอนมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายให้สอดคล้องกับระดับชั้นปี และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีแก่นักศึกษาทำให้นักศึกษาเกิดความไว้วางใจและกล้าปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียน และปัญหาเรื่องอื่น ๆ ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนได้
2. หลักสูตรสนับสนุนการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการใช้เวลาในห้องเรียนเพื่อให้นักศึกษาเกิดแรงกระตุ้น โดยอาจมีแนวปฏิบัติ เช่น การให้นักศึกษาวางแผนการเรียน สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในแต่ละรายวิชา หาจุดเด่น จุดด้อยของตนเอง หรือปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการเรียน เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาตนเองได้ทันทั่วทั้งที่

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมโดยการนำการวิจัยเชิงคุณภาพเข้ามาผสมผสานการวิจัยเชิง ปริมาณซึ่งอาจจะดำเนินการศึกษาในลักษณะของการสัมภาษณ์รายบุคคลเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ควรทำการศึกษาปัจจัยส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอื่น ๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและเพื่อน ประสิทธิภาพของผู้สอน ความรู้พื้นฐานเดิม เพื่อให้งานวิจัยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กขพร ใจอดทน และอรณิชา ทศตา. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.), 27 (2), 29.
- กรมวิชาการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ณชา วัฒนวิไล, และคณะ. (2552). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี1: กรณีศึกษานักศึกษาคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ณัฐพัชร์ (จารุณี) อภิวัฒน์ไพศาล. (2557). **การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาบัญชี มหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิพาพร มณฑาทิพย์. (2559). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการสอบบัญชีของนักศึกษาคณะบัญชี วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น**. : วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น.

- นวรรตน์ ศึกษากิจ. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษา. มหาวิทยาลัยสยาม.
- ปิยะพร บัวระพา และคณะ. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- พจนารถ ฤทธิเดช, ปารีชาติ บุรพาศิริวัฒน์ และกึ่งกนก วัตนมณี. (2555). การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1 กรณีศึกษาระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เพ็ญพร ปุกหุด. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- พัชรสุดา กัลป์ยามวุฒิ. (2558). วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช.และระดับ ปวส. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพบริหารธุรกิจ. เชียงใหม่ : วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพบริหารธุรกิจ.
- รุจิราพรรณ คงช่วย. (2557). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคใต้. สงขลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- รุ่งฤดี กล้าหาญ. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้น มีนาคม 5, 2565 จาก <https://www.econ.cmu.ac.th>.
- วนิดา ดีแป้น. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์หุ้ระดับ. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วราภรณ์ ลวงสวาส. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต 1. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุภาพร คำรศ. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2565). สถิติจำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. สืบค้น ธันวาคม 29, 2565, จาก<https://drive.google.com>.
- Bloom, Benjamin S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York : Thomas Y. Crowell Co. Inc.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests. *Psychometrical*, 16(3), 297-334.
- Mehren, William A. and Lehman Irvin J. (1973). *Measurement and Evaluation in Education and Psychology* (2nd ed.). New York : Holt, Rinehart and Winson.